

га представи као оно што датој држави најбоље одговара, у пракси то никад не успева. Такве жеље и намере уставотворца се понекад изражавају у уставу забраном његове промене мада то није његово опште обележје. Устави мање прибегавају оваквим забранама а више отварају могућност његовог мењања. Променом устава се настоји да отклони противуречност између устава као закона и текста с једне, и постојећег стања друштва и свести о тој стварности бар већине грађана, с друге стране. Уставна промена тражи и отклањање постојећих неусклађености и сукоба између уставне норме и праксе али и подразумева отклањање појмовног сукоба између научно заснованих теоријских појмова и оних које доноси њихово тумачење.

Промена устава такође подразумева да се отклањају и слабости услед неадекватног дефинисања појединих принципа и уставних одредби, што је последица језичких и термилолошких недостатака у уставу, коришћења појмова и фраза непримерених правном језику и изражавању устава. Устав пре свега мора да одговара потребама друштвеног живота и да је отворен према развоју друштва па зато и траје краће или дуже време у зависности од тога како и колико се остварује у пракси. Независно од жеље да буде дуговечан и да стабилизује постојећи поредак, устав сам по себи није свемоћан. Уопштено речено, само развијање и мењање друштвених односа намеће, изискује и промену у самом уставу. Отуда и искуство из историјског развоја уставности у свету показује и потврђује неопходност повременог мењања устава. Под променом устава се подразумева укидање појединих његових норми па и свих норми, затим замењивање укинутих норми новим нормама као и допуњавање текста устава другим нормама. Бројни су разлози за промену устава и међу њима су неки значајнији а други мање значајни, с тим да су углавном везани за промене односа у друштву, политици, привреди, култури, здравству и сл. што се на крају изражава и у промењеној политичкој концепцији друштва и промени односа друштвених снага у њему. У погледу ширине уставних промена разликује се потпуна од делимичне промене (ревизије) устава, дакле или доношење новог устава или његова измена и допуна. Од саме чврстине устава (његове променљивости) зависи да ли ће се више и брже приступити његовој промени или не. Ако се предвиде тежи услови за формалну промену устава, то може да има за последицу јачање улоге фактичког мењања устава путем уставног обичаја или судског тумачења устава. Ако се ради о мањој чврстини устава и ако су предвиђени лакши